

lingen af konkrete dagsordenspunkter viste det sig imidlertid, at synspunkterne afveg temmelig meget fra hinanden. Der blev fremsat adskillige forslag. Disse rettede sig såvel mod opstillingen af generelle retningslinier som mod fremlæggelsen af konkrete forslag med hensyn til fordelingen af arbejdet mellem 1. udvalg og det særlige politiske udvalg og mellem 2. og 3. udvalg. Udvalget måtte imidlertid erkende, at organisationen først og fremmest er en politisk organisation. Uden hensyn til dets titel rummer ethvert dagsordenspunkt sine politiske overtoner. Eftersom udvalget i hele sin virksomhed bestræbte sig på at arbejde i en ukontroversiel atmosfære, var det naturligvis ikke tilrådeligt, at fremkomme med detaljerede anbefalinger vedrørende specielle dagsordenspunkter eller fordelingen af dagsordenspunkterne. Udvalget begrænsede sig følgelig til en generel anbefaling, der tager sigte på en afbalanceret fordeling af dagsordenspunkterne.

Det er mit håb, at generalkomiteen fra år til år og under hensyntagen til den konkrete situation — være sig af politisk eller anden karakter — vil være i stand til at anvende disse generelle retningslinier og fremkomme med nyttige og praktiske anbefalinger til generalforsamlingen.

Hr. præsident, med Deres tilladelse vil jeg gerne fremsætte nogle få bemærkninger om formændenes rolle. Beretningen anbefaler, at hovedudvalgenes formænd fuldt ud udøver de funktioner, der tillagt dem i forretningsordenen og i særdeleshed gør brug af de dem tildelte prerogativer i regel 108. Når

man tager forøgelsen i medlemstallet og i antallet af møder i de forskellige FN-organer såvel som den stadig vanskeligere karakter af de problemer, som organisationen står overfor, i betragtning, er jeg overbevist om, at det er af den største betydning, at formændene udøver en passende kontrol med forretningsgangen, og det er mit håb, at de kan finde nyttige retningslinier i udvalgets rapport.

Det særlige udvalgs rapport indeholder en lang række anbefalinger. Jeg tror imidlertid ikke, at jeg bør tage mere af plenarforsamlingens tid. Jeg skal derfor indskrænke mig til en enkelt afsluttende kommentar:

Alle udvalgets anstrengelser vil have været forgæves, hvis ikke hele medlemskabet er rede til at føre udvalgets anbefalinger ud i livet. Der er for mig ingen tvivl om, at udvalgets anbefalinger er realistiske og tager hensyn til alle involverede interesser. Hvis de føres ud i livet, er jeg overbevist om, at FN vil have taget et lille skridt henimod at gøre verdensorganisationen til et mere effektivt instrument til behandling af 1970'ernes problemer. Og hvis alle De forenede Nationers medlemmer viser selvdisciplin, tilbageholdenhed og respekt for andre medlemslande, som måske har afvigende synspunkter, kan ændringerne måske bidrage til på en mere effektiv og omhyggelig måde at føre generalforsamlingens vilje ud i livet og dermed give liv til håbet om at gøre De forenede Nationer til det sande centralorgan, der skal bringe nationernes indsats i indbyrdes overensstemmelse.